

12. Europäischer Essaywettbewerb für Studentinnen und Studenten 2023

12. evropská esejistická soutěž pro studenty 2023

vyhlásili

Dr. Albert-Peter Rethmann, spolkový předseda Ackermann-Gemeinde,
a Doc. Mgr. Matěj Spurný Ph.D., předseda Společnosti Bernarda Bolzana

Téma:

"Jak změnila ruská válka proti Ukrajině můj svět"

2. místo:

Iryna Rezvin

19 let, anglistika, Nižinská Gogolova státní univerzita

Válka bylo slovo mně známé, které jsem znala z knih a filmů a vyvolávalo obrazy hrůzy a smrti. Byly to obrazy sice známé, ale cizí, daleko vzdálené, neosobní. Ruská válka proti mé zemi způsobila, že jsem já a můj národ poznali všechny hrůzy války na vlastní kůži. Válka se stala slovem, které mě přivádí do šíleného strachu o život a ničí mé iluze. Dalším slovem, které po ruském útoku na mou zemi chápu jinak, je slovo patriotismus. Právě patriotismus patří k hlavním rysům mého slavného národa, národa, který bojuje za svou svobodu, za svou pravdu. Právě patriotismus bylo to, co ruský soused podcenil.

24. února mě z postele nevytáhl budík, ale výbuchy. V tu chvíli jsem pochopila, že se mění můj svět, moje prostředí a mé chápání všeho, co se kolem mě děje. Tedy žádná káva k snídani v klidu a pohodě, žádné brzké vstávání, abych byla včas v 8:30 hod. na prvním semináři na univerzitě, žádné bezstarostné debaty s mými spolužáky, žádné výlety do jiných měst mé Ukrajiny (mnoho z nich bylo hned v prvních hodinách útoku obsazeno, obleženo nebo zničeno), prostě dřívější život už neexistuje. Nepřeháním, když říkám: všechno a všichni se změnilo během jedné vteřiny.

Možná si někdo myslí, že nejlepší možností by bylo opustit zemi a vycestovat do zahraničí, protože jedině tak si lze zachránit život. Takové myšlenky jsem nikdy neměla. Ukrajina je pro

mě můj domov, moje vlast, moje maminka (v ukrajinštině pro to máme zdobnělinu „nenka“). Svou maminku nenecháš na holičkách.

Pokud se mě ptáte, jak jsem se cítila, jak se cítím dny, týdny a měsíce po přepadení, mohu vám uvést čtyři důležitá fakta ze svého života.

Zaprvé, uvědomila jsem si, že existuje mnoho věcí, kterých se bojím: každé exploze ve městě nebo na předměstí, hluku leteckých motorů, hluku sekačky na trávu nebo silného větru. Na jaře nebo na podzim, když hřmělo, jsem při každém zahřmění vyskočila. Obzvláště jsem však měla strach, když jsem usínala: strach usnout a už se neproбудit. Během dnů obléhání, které prodělávalo mé město po ruském útoku, jsem spala často úplně oblečená s jedinou myšlenkou – a co když v noci přijdou bomby? Válka páchne po nemytých tělech a je hlučná.

Zadruhé, zažila jsem změnu svého prostředí. Na jedné straně jsem postrádala mnoho přátel. Nebo mne opustili? Přítel, který tě během obléhání ani jednou neutěší laskavými slovy, přece není dobrým přítelem, ne? A na druhé straně jsem se více sblížila s cizími lidmi a sousedy. Byli ochotni mi věnovat svůj čas, podporu, důvěru. Vzali mě do náruče, když se země otřásala výbuchy a kolem mě drnčela okna. Válka je nejlepší zkouškou opravdového přátelství.

Zatřetí, všimla jsem si, jak se mé hodnoty, touhy a sny pomalu mění. Během výbuchů nebo leteckých poplachů jsem toužila po klidu a vítězství. Během týdnů obléhání jsem vůbec nepomyslela na oblečení, nějaké předměty, peníze, počítačové hry. V pokoji stále ještě stojí můj pohotovostní kufr, v šuplíku je stále jistá hotovost, stále kupuji jen to nejnnutnější. A mimo to mne tato válka přiměla trávit více času se svou rodinou, s rodinou a s mým přítelem. Všimla jsem si také, že se zabývám věcmi, na které jsem před válkou neměla ani čas ani chuť. Zajímám se o webdesign, programování a dokonce i o vojenské záležitosti. Udělala jsem si kurz kondičního tréninku, dostala jsem certifikát a o prázdninách jsem si našla práci jako fitness trenér. Zní to možná hrozně, ale byla to ruská válka, která způsobila takové změny v mém životě. Válka tě donutí přehodnotit tvůj předchozí život.

A začtvrté bych chtěla uvést patriotismus ve svém srdci. Kdyby se mě před ruskou invazí někdo zeptal, jestli jsem patriotka, řekla bych „ano“. Ale kdyby mne někdo požádal, abych vysvětlila, co znamená být patriotkou, těžko bych to tehdy vysvětlovala. Tehdy. Dnes mohu říct, že Ukrajina je pro mě víc než jen místo mého narození. Jsem hrdá na naši ukrajinskou armádu, na našeho prezidenta, na naše státní symboly. Když o tom mluvím, nejsou to pro mě prázdné pojmy. Jako studentka jsem nebyla povolána do vojenské služby, i když jsem měla takové myšlenky. Jako mnoho lidí v mé zemi pomáhám brancům se vším, co je mých silách: peněžními dary, potravinami, slovy podpory. Válka testuje tvé přesvědčení.

Ruská válka změnila můj život a můj svět. Klid a bezpečnost už nejsou součástí mého každodenního života. Každodenní letecké poplachy, prchání do krytů, bombardování civilních cílů, vraždění lidí jsou teď moje nová realita. Mám nyní i nové pocity vůči ruskému lidu: nenávisť a hněv. Stala jsem se tvrdší, ale možná, že teď potřebujeme tvrdost, abychom vyhráli tuto krutou válku a po ní znovu vybudovali naši zemi, kde bude vládnout mír, pokoj, štěstí pro nás a všechny naše sousedy? Nevzdala jsem se ještě své víry ve vítězství dobra v tomto nespravedlivém světě.

(Překlad: Gudrun Heißig)